

Arrest

nr. 203 841 van 16 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 28 januari 2018 met vluchtnummer SN264 vanuit Accra aan de Belgische grens de toegang tot het grondgebied werd geweigerd, werd overgebracht naar een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het gesloten centrum te Steenokkerzeel.

1.2. Op 5 februari 2018 diende verzoeker een eerste asielaanvraag in.

Op dezelfde dag nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker – en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.3. Op 8 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 8 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/02/2018
Overdracht CGVS: 14/02/2018*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 28 februari 2018 van 09.15 uur tot 11.20 uur in het Engels gehoord in het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel. Uw advocaat, meester Hermans, was gedurende het gehoor aanwezig vanaf 9.45 uur tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 20 april 1992 te Kumasi, Ghana. U bent van Ashanti afkomst. U bent opgegroeid in uw geboortestad. Uw moeder overleed toen u nog jong was terwijl uw vader naar Accra trok. Nadien had u nog weinig contact met uw vader. U groeide op bij uw tantes in Kumasi. Ook uw oudere broer en uw tweelingbroer woonden in dit zelfde gezin. U liep school in Kumasi tot uw twintigste. Na het beëindigen van uw (middelbare) studies werkte u een tijd in de houthandel. Op school had u meubels leren maken. In april 2017 trok u naar Obuasi waar vrienden van u in de (illegale) goudmijnen werkten. U ging er ook aan de slag in de mijnen ook al waren de illegale activiteiten niet toegelaten. Op 30 mei 2017 hoorde u lawaai in de nabijheid van de plaats waar jullie werkten. U hoorde geschreeuw en enkele schoten. Een dief zou in de buurt gesignaleerd zijn. U en uw vrienden gingen kijken naar de plaats waar het lawaai vandaan kwam. Een gewonde man lag op de grond. Het bleek later geen dief te zijn maar een commandant, genaamd Maxwell Adams Mahama, die de leiding had over het lokale militaire team dat de illegale mijnactiviteiten moest indijken. Deze commandant bleek later om het leven te zijn gekomen. De dag na zijn dood vielen verschillende militairen het dorp binnen. Een aantal personen werden aangehouden en meegenomen, anderen konden ontsnappen. Ook u slaagde erin te ontsnappen. U vreesde dat u op foto's en video's te zien bent die gemaakt werden door de omstanders op het moment van de aanval op de commandant en dat de politiediensten het bijgevolg ook op u gemunt hebben. U trok in eerste instantie naar een nabijgelegen dorp, maar op 4 juni 2017 trok u verder naar het dorp van uw grootmoeder waar u onderdook. Hier bleef u een zevental maanden wonen. Gedurende deze periode kende u geen problemen. In januari 2018 kwam uw oudere broer, die in Nederland woont, op bezoek in Ghana. Op 24 januari 2018 kwam hij naar het dorp van uw grootmoeder. U vertelde tegen uw broer wat er gebeurd was en welke problemen u had gekend, maar uw broer leek niet bereid u te helpen. De volgende dag nam u zijn documenten en zijn vliegtuigticket, en verliet het dorp. U trok naar Accra waar de terugvlucht van uw broer gepland was op 28 januari 2018. U besloot om gebruik te maken van de Nederlandse identiteitsdocumenten van uw broer om het land te verlaten. U nam zijn geplande vlucht naar Brussel op 28 januari 2018. De volgende dag kwam u aan in de luchthaven van Zaventem waar men opmerkte dat u niet de persoon was wiens foto op de door u overhandigde documenten stond. U werd aan de grens tegengehouden en u vroeg later asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstanties op 5 februari 2018.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolging vreest door de Ghanese autoriteiten omdat men u ervan zou kunnen verdenken een rol te hebben gespeeld in de moord op een militair in Denkyira Obuasi op 30 mei 2017. Anderzijds vreest u ook uw broer wiens identiteitsdocumenten u hebt gestolen om op die manier het land te kunnen verlaten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 28 februari 2018, p.11).

Wat betreft uw vrees ten aanzien van de Ghanese autoriteiten aangaande de moord op Maxwell Adams Mahama dienen volgende pertinente opmerkingen gemaakt te worden. Vooreerst is de door u aangehaalde vrees volledig gebaseerd op boude verklaringen en veronderstellingen van uw persoon.

U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u op die bewuste dag aanwezig zou zijn geweest in de buurt van de plaats van de aanval op de hooggeplaatste militair. Na het horen van geschreeuw zou u samen met vrienden naar de plaats van het geroep zijn gegaan waar u een man op de grond zou hebben aangetroffen. Naast u en uw vrienden waren er heel wat omstanders die foto's namen en video's maakten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart verder dat de dag nadien soldaten het dorp binnenvielen om heel wat aanwezigen te arresteren maar dat u kon wegluchten naar een naburig dorp (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Gevraagd naar uw concrete vrees ten overstaan van de Ghanese autoriteiten, antwoordt u dat het mogelijk is dat men naar u op zoek is omdat u mogelijk op de gemaakte video's of foto's te zien zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Hierbij dient ten eerste de opmerking gemaakt te worden dat deze vrees louter gestoeld is op veronderstellingen. Wanneer u immers de vraag gesteld wordt of u effectief op de gemaakte video's of foto's te zien bent, antwoordt u dat u zeker op de foto's te zien moet zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u die foto's dan zelf gezien heeft, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U spreekt ook over een video die een vriend van u gemaakt zou hebben waarop u te zien zou zijn, maar gevraagd wat er met die video is gebeurd en of deze op het internet staat, verklaart u dat u niet weet of uw vriend deze video op het internet heeft geplaatst (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Zoals gezegd is uw vrees ten opzichte van de Ghanese autoriteiten bijgevolg louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen. U kan op geen enkele manier aantonen dat u daadwerkelijk gezocht zou worden door de Ghanese veiligheidsdiensten. Tijdens het gehoor met een medewerker van het CGVS laat u vallen dat er heel wat informatie op het internet terug te vinden is over de moord op de militair in kwestie, wat uiteraard het geval is aangezien deze moord heel wat stof deed opwaaien in Ghana, maar uw naam kon in verband met deze moord hoegenaamd niet teruggevonden worden. Ook kan u zelf geen foto's of video's van de dag van de moord voorleggen waarop u te zien zou zijn. Bovendien haalt u zelf aan dat u hoegenaamd geen enkele rol heeft gespeeld in de aanval en de moord op de hooggeplaatste militair, die aanzien werd als een dief, zodat de evidente vraag gesteld kan worden waarom men u in deze zin zou willen beschuldigen. Indien de Ghanese veiligheidsdiensten al op zoek naar u zouden zijn, wat u op geen enkele manier kan aantonen, is het uiteraard ook mogelijk dat men u louter zou willen horen als getuige en niet als beklagde. Het CGVS beschikt ook niet over enige informatie dat personen die toevallig aanwezig waren bij de aanval op de persoon in kwestie veroordeeld zijn of zouden worden door de Ghanese autoriteiten. U haalt tijdens het gehoor weliswaar aan dat enkele vrienden van u gearresteerd zouden zijn (waarvan u één naam kan geven) en dat deze nog steeds opgesloten zouden zijn zonder ooit voor de rechtbank te zijn verschenen. Het CGVS beschikt echter wel over informatie waarin terug te vinden valt dat het proces tegen veertien personen, die beschuldigd worden van de moord op Maxwell Adams Mahama, is begonnen op 15 februari 2018 voor de 'Accra High Court'. Oorspronkelijk waren er tweeëntwintig beklagden, maar acht ervan dienden niet voor de rechtbank te verschijnen, en werden vrijgesproken, omdat er onvoldoende bewijs tegen hen in het dossier aanwezig was (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook verschillende getuigen zouden worden opgeroepen tijdens deze lopende rechtszaak, zo gaat de informatie verder (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier) wat de eerdere opmerking staft, met name dat het even goed mogelijk is dat men u zou willen oproepen als getuige, en niet als beklagde, indien de Ghanese autoriteiten al naar u op zoek zouden zijn, wat u zoals gezegd op geen enkele manier aannemelijk kan maken. Tot slot kan de bedenking gemaakt worden dat u na uw beweerde ontsnapping uit Denkyira Obuasai zeven maanden zonder enige problemen bij uw grootmoeder heeft ingewoond. Wanneer u de vraag wordt gesteld of u in de periode tussen 4 juni 2018, het moment waarop u naar het dorp van uw grootmoeder trok, en 25 januari 2018, het moment dat u de documenten van uw broer stal, enige problemen heeft gekend, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens gevraagd of uw familie in deze periode enige problemen heeft gekend, of dat de politie naar hen was gekomen, antwoordt u dat niemand naar uw familie is gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook deze pertinente vaststelling doet verder ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde bewering dat de Ghanese veiligheidsdiensten op zoek naar u zouden zijn. U haalt verder wel nog aan dat een vriend van u gezegd zou hebben dat men op zoek zou zijn naar u, maar dit betreft alweer slechts een boude verklaring die u op geen enkele wijze kan staven. Uit voorgaande bemerkingen en vaststellingen kan besloten worden dat u op geen enkele manier – niet door enige overtuigende verklaringen, noch door enig (begin van materieel) bewijs – kan aantonen dat de Ghanese autoriteiten op zoek naar u zouden zijn in de (rechts)zaak rond de moord op de hooggeplaatste militair Maxwell Adams Mahama.

Wat betreft uw vrees ten opzichte van uw oudere broer, wiens Nederlandse documenten u heeft gestolen, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaart dat u de Nederlandse (identiteits)documenten van uw broer heeft genomen, toen die op bezoek was in het dorp van uw grootmoeder, aangezien uw broer niet bereid leek u te helpen.

Vervolgens trok u met deze documenten, en het bijhorende vliegtuigticket, naar Accra waar u in plaats van uw broer de geplande vlucht naar Brussel nam. U geeft nu aan dat uw broer erg boos is, en dat u vreest dat hij u iets zou kunnen aandoen indien u terug naar Ghana zou keren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat de beweerde boosheid van uw broer ten opzichte van u niet zo heel erg vreemd is indien u daadwerkelijk zijn identiteitsdocumenten gestolen zou hebben. Zulke menselijke reacties van familieleden kunnen bezwaarlijk als voldoende zwaarwichtig beschouwd worden in het licht van de te beoordelen vrees ten aanzien van de criteria van de Conventie van Genève. Ook in het licht van het te beoordelen "reële risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan de door u aangehaalde vrees als onvoldoende ernstige en zwaarwichtig beschouwd worden. U haalt aan dat uw broer naar u op zoek zou kunnen komen (eventueel met een wapen) en dat hij ten gevolge van zijn temperament u vervolgens iets zou kunnen aandoen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Ook hier dient opgemerkt te worden dat deze bewering van u een loutere veronderstelling is. Bovendien dient een verzoek tot internationale bescherming niet om mogelijke familieruzies op te lossen of te vermijden. Ook de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw oudere broer weet bijgevolg niet te overtuigen bij de beoordeling van deze vrees ten aanzien van de verschillende criteria van de Geneefse Conventie en ten aanzien van een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt verder geen documenten neer ter staving van het door u geschetste asielrelaas.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Op 11 april 2018 heeft verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend.

Op dezelfde dag nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker – en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.5. Op 26 april 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het volgende verzoek. Deze beslissing, die verzoeker op 26 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 11/04/2018
Overdracht CGVS: 12/04/2018

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §3, lid 5 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet worden genomen.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 20 april 1992 te Kumasi.

Op 5 februari 2018 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in te België (vanuit het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel) nadat u aan de grens was tegengehouden op 29 januari 2018 omdat u niet de persoon was wiens foto op de door u overhandigde documenten stond. In het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming beweerde u uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolging vreesde door de Ghanese autoriteiten omdat men u ervan zou kunnen verdenken een rol te hebben gespeeld in de moord op een militair in Denkyira Obuasi op 30 mei 2017. Anderzijds vreesde u ook uw broer wiens identiteitsdocumenten u had gestolen om op die manier het land te kunnen verlaten.

Het CGVS oordeelde echter dat u enerzijds op geen enkele manier – niet door enige overtuigende verklaringen, noch door enig (begin van materieel) bewijs – kon aantonen dat de Ghanese autoriteiten op zoek naar u zouden zijn in de (rechts)zaak rond de moord op de hooggeplaatste militair Maxwell Adams Mahama. Anderzijds wist de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw oudere broer evenmin te overtuigen. Bijgevolg nam het CGVS volgende beslissing: weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 11 april 2018 diende u een tweede verzoek tot internationale bescherming in vanuit het gesloten centrum Caricole. Ter staving van uw tweede verzoek overhandigt u een foto waarop u afgebeeld zou staan op de dag van de moord op de hooggeplaatste militair in Denkyira Obuasi. U blijft bij het door u aangehaalde asielrelaas in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name uw vrees dat u gezocht zou worden door de Ghanese autoriteiten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij de moord op een hooggeplaatste militair, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen omdat uw vrees als ongegrond werd beschouwd. U kon in het kader van uw eerste verzoek op geen enkele wijze aantonen, niet door enige overtuigende verklaringen, noch door enig (begin van materieel) bewijs – dat de Ghanese autoriteiten op zoek naar u zouden zijn in de (rechts)zaak rond de moord op de hooggeplaatste militair Maxwell Adams Mahama. Anderzijds wist de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw oudere broer evenmin te overtuigen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter een bijkomend document neerlegt dat volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U legt met name in het kader van uw tweede verzoek een foto neer waarop u afgebeeld zou staan terwijl u aan het werk was in de mijnen van Denkyira Obuasi op de dag dat een hooggeplaatste militair vermoord werd. Deze door u neergelegde foto (of althans een onduidelijke print van een foto die u per email zou zijn bezorgd door een vriend) staan effectief personen afgebeeld aan het werk in een mijn maar het is ten eerste onmogelijk te bepalen of u de persoon bent op de foto, en ten tweede werden uw beweerde activiteiten in de goudmijnen niet meteen in twijfel getrokken in het kader van uw eerste verzoek. Het CGVS oordeelde in het kader van uw eerste verzoek dat u op geen enkele wijze kon aantonen dat de Ghanese autoriteiten op zoek naar u zouden zijn. Deze foto wijzigt om evidente redenen niets aan deze pertinente vaststelling. Zoals gezegd betreft het slechts een kopie van een onduidelijke foto waarop enkele personen te zien zijn die aan het werk zijn in een mijn. Deze door u neergelegde foto kan uw aangehaalde vrees ten opzichte van de Ghanese autoriteiten – zoals reeds geformuleerd in het kader van uw eerste verzoek - en louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen – op geen enkele wijze staven.

U blijft bovendien bij uw asielrelaas zoals door u aangehaald in het kader van uw eerste verzoek en legt enkel een foto neer als nieuw element in het kader van uw tweede verzoek. Het door u aangehaalde asielrelaas in het kader van uw eerste verzoek werd als ongegrond beschouwd. Deze door u neergelegde foto in het kader van uw tweede verzoek wijzigt niets aan de vaststelling dat u op geen enkele wijze kan aantonen dat u gezocht zou zijn door de Ghanese autoriteiten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.6. Ter terechtzitting brengen de partijen de Raad ter kennis dat verzoeker zaterdag 12 mei 2018 werd gerepatriëerd.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Verzoeker vraagt middels zijn verzoekschrift om een schorsende werking te verlenen aan de voorliggende procedure op grond van artikel 13 *juncto* 3 van het EVRM. Hij verwijst naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (GWH 16 januari 2014, nr. 1/2014) en van het EHRM (EHRM 5 februari 2002, “*Conka t. België*”). Hij erkent dat het beroep niet langer een automatisch schorsende werking heeft in toepassing van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018).

2.2. Artikel 39/70, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt onder welke voorwaarden het voorliggende beroep een schorsende werking heeft. Het tweede lid omschrijft twee hypothesen waarin de schorsende werking niet van toepassing is.

Artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.

Het eerste lid is niet van toepassing wanneer een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement zoals vastgesteld in toepassing van artikel 57/6/2, § 2 en:

1° betrokkene een eerste volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend binnen het jaar na de definitieve beslissing met betrekking tot zijn voorgaand verzoek om internationale bescherming, terwijl hij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 bevond;

2° betrokkene een nieuw volgend verzoek om internationale bescherming indient na een definitieve beslissing over een eerste volgend verzoek om internationale bescherming.”

De Raad is gevat op grond van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, en het voorwerp van deze zaak is beperkt tot de thans bestreden beslissing (verzoekschrift, stuk 1; punt 1.6.). De Raad kan in dit geval geen schorsing toekennen dat immers de beslissing tot binnenkomstweigerings met teruggedrijving – asielzoeker – tot voorwerp heeft, een beslissing die trouwens niet werd genomen door de commissaris-generaal.

Het beroep is ontvankelijk in de mate het is gericht tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018 tot niet-ontvankelijkheid van het volgende verzoek.

3. Over de gegrondheid van het beroep

Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Verzoeker werd op 12 mei 2018 teruggedreven naar Accra en bevindt zich opnieuw in zijn land van herkomst. Het *“zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit”* is een voorwaarde om te voldoen aan de vluchtelingenstatus. De subsidiaire beschermingsstatus kan ook niet worden toegekend aan de persoon die intussen teruggedreven is naar zijn land van herkomst. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat hij niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in toepassing van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP